

[Ministeren for familiens anliggender.]

bidrag efter forsorgsloven, nemlig bidraget til enker og enkemænd og visse andre grupper af enlige forsørgere.

Med hensyn til det særlige børnetilskud sker der den vigtige ændring, at det skal udbetales uden hensyn til forældrenes indtægt. Indtægtsgrænsen med hensyn til forskudsvis at få udbetalt normalbidraget er jo ophævet fra 1965, og det har været følt som noget uheldigt, at enker og enkemænd mistede børnetilskuddet, når de selv havde en indtægt af en vis størrelse. Jeg tror derfor, at det er rigtigt at fjerne denne indtægtsgrænse, også fordi den enlige forsørger meget vel kan have særlige udgifter til forsørgelsen.

Med hensyn til udbetalingen af børnetilskud gælder, at det udbetales kvartalsvis og ifølge forslaget normalt skal udbetales til barnets moder. Det har været diskuteret, om det er en rigtig løsning, og jeg går ud fra, at drøftelsen vil fortsætte i det udvalg, der må nedsættes om lovforslaget. Det særlige børnetilskud til pensionister skal dog, som det må være naturligt, udbetales sammen med pensionen og bliver derfor udbetalt månedsvis.

Med hensyn til børnetilskud til pensionister er der i øvrigt foretaget den ændring, at tilskuddet bevares, hvis en pensionist kommer under særforplejning eller optages på alderdomshjem eller plejehjem. I øjeblikket er reglen den, at tilskuddet bortfalder sammen med pensionen, hvad der er uheldigt for den raske ægtefælle, som har barnet hos sig. Foruden de offentlige ydelser til børns forsørgelse har lovgivningen jo regler om forskudsvis udlæg af det bidrag, som en af forældrene skal betale til et barn. Disse regler findes i forsorgsloven, men hører hjemme i sammenhæng med børnetilskuddene og foreslås derfor flyttet til børnetilskudsloven.

Af andre bestemmelser i loven skal jeg fremhæve, at der indføres en moderskabsydelse på 600 kr. til alle kvinder i forbindelse med en fødsel. Denne ydelse afløser mælkehjælpen, som blev indført i 1946. Moderskabsydelsen skal i modsætning til mælkehjælpen ydes til alle kvinder uden hensyn til indtægt.

Børnetilskud og moderskabsydelse kan ikke erstatte en indtægt, som en moder

mister i forbindelse med en fødsel, og det er derfor vigtigt at have regler om en sådan erstatning. For tiden findes reglerne i sygeforsikringsloven, og dagpengeydelse efter denne lov svarer til ydelsen under sygdom. Det er ikke foreslået at ændre størrelsen af dagpengebeløbet, men forslaget går ud på at udvide den kreds af personer, som skal kunne få dagpengeydelsen, til alle, der har lønnet beskæftigelse for andre, idet man dog ser bort fra tjenestemænd, for hvem der gælder særlige regler.

Reglen går ud på, at der skal være ret til dagpenge i 14 uger omkring en fødsel for kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, når de har en vis fastere tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvis en kvinde i kraft af sit ansættelsesforhold har en bedre stilling, f. eks. som funktionær, bevarer hun denne stilling, idet loven ikke vil gøre indgreb i bestående lovgivning eller i aftaler, men dagpengeydelsen bliver da anvendt til at nedsætte arbejdsgiverydelsen til kvinden, idet den offentlige ydelse i et vist omfang træder i stedet for arbejdsgiverens. Ved siden af denne regel om dagpenge foreslås indført en forbedring af reglerne for frivilligt dagpengeforsikrede, idet de som offentlig ydelse skal have ret til dagpenge i 4 uger omkring en fødsel. En frivillig dagpengeforsikring kan have stor betydning f. eks. for kvinder, der arbejder sammen med ægtefællen i en fælles virksomhed, og disse kvinder bliver altså bedre stillet efter den ny bestemmelse.

Jeg har kun ønsket at fremhæve de vigtigste af forslagens bestemmelser og vil derfor ikke gå ind på flere enkeltheder. En gennemførelse af forslaget forudsætter ændringer i forskellige love under socialministeriet, og socialministeren vil derfor fremsætte forslag herom.

Som sagt i min indledning er lovforslaget opbygget på det af socialministeren tidligere fremsatte, og jeg vil gerne ved denne lejlighed udtrykke håbet om, at forslaget må blive indledningen til en stærkt forbedret familiepolitisk lovgivning. Ud herfra skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af